

Nihilisme fra den anden Side. Det er i det Hele taget det, som efter min Mening vækker mest Belysning hos os i Høre, at vi ikke kunne komme til Enighed med det andet Parti. Inden vi overhovedet se, hvad de ville, og inden det bliver klart baade i den ene eller den anden Retning, hvilket Program de have, kunne vi ikke haabe og næsten ikke tænke os at komme til Enighed eller nogen Ende paa det Hele. — Medens jeg har Ordet, vil jeg tillade mig en enkelt Bemærkning angaaende denne Sag, for ikke at blive misforstaaet ved min Afstemning. Jeg har sidste Gang undladt og vil ogsaa nu undlade at stemme, paa ingen mulig Maade, fordi jeg skulde høre til dem, der ikke ville gjøre, hvad man kan, for at forsvare vort Land. Jeg har kun en noget forskjellig Opfattelse fra de fleste i Høre. Jeg nærer nemlig den Frygt, at man ved en stærk Udvikling af Landbefæstningen skulde komme til at anvende mindre Kraft paa andre Forsvarsmidler, som foreløbig forekomme mig at være vigtigere, nemlig Flaaden og en udviklet Søbefæstning; men jeg maa i den Henseende fuldstændig tage Afstand fra det andet Parti, saa at det ikke skal kunne siges enten om mig eller dem, der mulig ere af samme Mening som jeg, at vi i nogen enkelt Henseende skulde ville undlade at arbejde for Landets Forsvar.

Formanden: Den 1ste Landstingsmand for 3die Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Nielsen: Jeg skal fatte mig meget kort; men den Varme, som kommer over ærede Medlemmer, naar de forhandle Forsvarssagen, giver mig Anledning til at sige et Par Ord. Jeg kan forstaa, at ærede Repræsentanter for Militæretaterne holde paa Forsvarsvæsenet til det Yderste, og jeg kan forstaa, at andre ærede Medlemmer, som have en overdreven Tro paa, at et saadant Forsvar af Kjøbenhavn vil kunne fæse Jædelandet, stille sig paa samme Maade; men de ærede Repræsentanter for Landboerne, der vide, hvor trykket hele Landbruget er for Tiden, og for hvem det jo maa være klart, at disse hundrede Millioner Kroner til Kjøbenhavns Befæstning ville udtræve nye Skattepaalæg, vil jeg lægge paa Sinde og

bede tænke over, om virkelig vort Landbrug under det nuværende økonomiske Tryk vil kunne taale nye Statter. Jeg erindrer nok, hvorledes for saa Aar siden, da vi havde faaet 6 store Kanoner til Kalkbrænderifortet, den daværende Minister sagde, at dermed vare vi for lang Tid sikrede mod et Bombardement paa Kjøbenhavn fra Søfiden. Det er kun kort Tid, der er gaaet siden da, og noget Lignende vil maaske blive Tilfældet, hvis vi nu fik dette Befæstningsanlæg ved Kjøbenhavn. Jeg vil dernæst minde om en Udtalelse, som faldt ved 2den Behandling af denne Sag fra Ordføreren for Landbefæstningen (Blom), en Bemærkning, som ogsaa i Dag er bleven fremhøvet af en anden Landstingsmand. Den ærede Ordfører sagde nemlig: vel er det en stor Udgift, det nægter jeg ikke; men det nytter ikke at gruble derover, hvad der skal til, det skal til. Det er smukke og varme Ord at høre, og naar de komme fra det ærede Medlem, tror jeg ogsaa, de udtrykke hans Mening; men de lyde rigtignok noget underligt, naar de komme fra en Mand, som kun er nydende og ikke ydende til Statskassen. Man maa lægge Mærke til, naar slige Ord komme frem, om de komme fra en Statteyder eller fra Folk, som Intet yde til Statskassen; thi i sidste Tilfælde have de ikke saa megen Betydning.

Da ingen flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 33 Stemmer mod 15.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Folkethingets Formand for at fremsættedes i det andet Thing.

Den næste Sags Behandling er jo temmelig væsentlig anteciperet ved den Forhandling, der nu har fundet Sted. Det er:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til en Udvidelse af Kjøbenhavns Søbefæstning.